

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/267/2021
Identifikačné číslo spisu: 4421201284
Dátum vydania rozhodnutia: 27.04.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:4421201284.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky J. D.S., rod. I., bývajúcej v N., N. XXX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Štefánikova 8, JUDr. František Sedlačko, LL.M., advokát, proti odporcovi W. D., bývajúcemu v N., N. XXX, zastúpenému advokátkou JUDr. Soňou Soboňovou, so sídlom v Nových Zámkoch, Podzámska 32, v konaní o nariadení neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Nové Zámky z 30. marca 2021 č.k. 9 C 2/2021-111 v spojení s opravným uznesením zo 6. apríla 2021 č.k. 9 C 2/2021-125, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 16. júla 2021 č.k. 25 Co 48/2021-184, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Odporcovi n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nové Zámky (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením z 30. marca 2021, č. k. 9 C 2/2021-111 v prvom výroku nariadil neodkladné opatrenie, podľa ktorého je navrhovateľka oprávnená dočasne, za účelom bývania užívať nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. území N., obec: N., okres: R. U., zapísané na LV č. XXX, evidovanom Okresným úradom Nové Zámky, katastrálny odbor, a to parc. reg. „C“ č. XXX/X, záhrada vo výmere 1145 m², parc. reg. „C“ č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 1092 m², na ktorej parcele je postavený rodinný dom so súp. č. XXX. V druhom výroku nariadil neodkladné opatrenie, podľa ktorého ukladá odporcovi povinnosť strpieť výkon práva navrhovateľky podľa predchádzajúceho výroku a zdržať sa akéhokoľvek obmedzenia, sťaženia, alebo znemožnenia dočasného užívania uvedených nehnuteľností navrhovateľkou, a to až do právoplatného skončenia konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. V treťom výroku uložil navrhovateľke povinnosť podať v lehote do 30 dní od právoplatnosti uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré zaniklo právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Nové Zámky z 6. októbra 2020 sp. zn. 16 Pc 20/2020 o rozvode manželstva sporových strán. Vo štvrtom výroku priznal navrhovateľke nárok na náhradu trov konania neodkladného opatrenia vo výške 100 % voči odporcovi. Okresný súd Nové

Zámky opravným uznesením zo 6. apríla 2021 č. k. 9 C 2/2021-125 opravil I. výrok, ktorý má správne znieť: „Súd nariaďuje neodkladné opatrenie, podľa ktorého je navrhovateľka oprávnená dočasne za účelom bývania užívať nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. území N., obec: N., okres: R. U., zapísané na LV č. XXX, evidovanom Okresným úradom R. U., katastrálny odbor, a to parc. reg. „C“ č. XXX/X, záhrada vo výmere 1145 m², parc. reg. „C“ č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 1092 m², na ktorej parcele je postavený rodinný dom so súp. č. XXX a rodinný dom so súp. č. XXX, postavený na parc. reg. „C“ č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 1092 m².“ V ostatnej časti zostalo pôvodné uznesenie nezmenené. Súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že navrhovateľka osvedčila a preukázala dôvodnú obavu, že je potrebné bezodkladne upraviť práva, z dôvodu hrozby, že sa navrhovateľka môže zo dňa na deň ocitnúť na ulici, bez prístupu k svojmu majetku a osobným veciam, ktoré sa v rodinnom dome nachádzajú, keď preukázala, že rodinný dom dlhodobo slúži navrhovateľke na bývanie, v dôsledku čoho užíva zvýšenú ochranu obydľia a predmetným neodkladným opatrením jej súd priznal súdnu ochranu, pretože účelom neodkladného opatrenia je poskytnutie rýchlej a efektívnej ochrany tej strane sporu, ktorá preukáže dôvodnú obavu.

2. Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) uznesením zo 16. júla 2021 sp. zn. 25 Co 48/2021-184 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil. Navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanoveniami § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 326 ods. 2, § 329 ods. 1, § 329 ods. 2, § 329 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a vecne tým, že súd prvej inštancie sa nezaoberal, či uvedené dôvody sú novými skutkovými okolnosťami a svoje rozhodnutie založil na preukázaní dôvodnej obavy ohrozenia alebo porušenia práva navrhovateľky na bývanie. Súd prvej inštancie ani v prvom rozhodnutí neskúmal právny vzťah strán sporu a zamietajúce rozhodnutie založil na osvedčení právneho záujmu na vydaní neodkladného opatrenia záujmom navrhovateľky v dome bývať, bez preukázania, že odporca ohrozuje alebo obmedzuje jej právo na bývanie tým, že sa jej vyhráza, vyvíja na ňu intenzívny psychický nátlak. V oboch návrhoch navrhovateľka tvrdila, že odporca od rozvodu manželstva vyvíjal na ňu nátlak na opustenie nehnuteľnosti. Súd prvej inštancie neposúdil, či písomná výzva odporcu navrhovateľke je novou skutočnosťou majúcou za následok rozhodnutie o neodkladnom opatrení. Rovnako nevyhodnotil, či zmena spočívajúca v strate zamestnania navrhovateľky má nejaký vplyv na právne postavenie strán sporu. Rovnako nevyhodnotil záznam z privolanej policajnej hliadky. Pokiaľ by venoval pozornosť právnemu vzťahu strán sporu a tento by správne právne vyhodnotil, musel by dospieť k záveru, že uvedené skutočnosti nie sú novými skutočnosťami, pre ktoré by musel rozhodovať o novom návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Podľa názoru odvolacieho súdu, ani jedna z týchto skutočností nezakladá nové skutkové zistenia. Odporca od rozvodu manželstva vyzýval navrhovateľku na vypratanie nehnuteľnosti, čo medzi stranami nebolo sporné. Preto písomná výzva na vypratanie nehnuteľnosti nemôže byť novou právnou skutočnosťou. Odporca len vzhľadom na správanie navrhovateľky odmietajúcej opustiť dom zmenil ústnu formu na písomnú. Skončenie pracovného pomeru navrhovateľky nemá žiaden vplyv na právny vzťah strán sporu, rovnako záznam z polície. Preto predchádzajúce rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vydanie neodkladného opatrenia zakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci, pre ktorú odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a konanie zastavil.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala navrhovateľka (ďalej aj „dovolaťka“) dovolanie s tým, že súdy jej nesprávnym procesným postupom znemožnili, aby uskutočňovali jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). Namietala vadu zmätočnosti, je názoru, že súd nesprávne posúdil prekážku právoplatne rozhodnutej veci a konanie zastavil pretože skutkový stav sa od podania prvého návrhu na vydanie neodkladného opatrenia nezmenil. Vo svojom rozhodnutí nezohľadnil, že odporca opakovane zasahuje do základného práva navrhovateľky na nedotknuteľnosť obydľia, garantovaného čl. 21 Ústavy SR, ako aj čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V danom prípade došlo k podstatnej zmene pomerov, resp. k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie. Z toho dôvodu rozhodnutie Okresného súdu Nové Zámky z 10. decembra 2020 č.k. 6 C 78/2020-96 nezakladá procesnú prekážku rozhodnutej veci. Nestotožnila sa s názorom odvolacieho súdu, že písomná výzva na vypratanie nehnuteľnosti nie je novou skutočnosťou len preto, že odporca údajne „len zmenil ústnu formu na písomnú“. Samotná výzva

na vypratanie nehnuteľnosti s určením krátkej 5 dňovej lehoty je ďalším eskalovaním napätej situácie medzi sporovými stranami, ktorá má reálne právne účinky. Odporca túto výzvu zaslal aj svojim dvom plnoletým deťom. Situácia vyústila až do podania žaloby o vypratanie nehnuteľnosti, ktoré je vedené na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 13 C 69/2021 (výzva na vyjadrenie k žalobe bola navrhovateľke doručená 21. septembra 2021). Písomná výzva adresovaná navrhovateľke u nej vzbudila ešte väčšiu obavu a strach zo straty obydľia. Účelom požadovaného neodkladného opatrenia je len dočasná úprava pomerov. Nejde o konečné a trvalé usporiadanie právnych vzťahov medzi sporovými stranami. V danom prípade súd vôbec neaplikoval princíp proporcionality. Preventívne obmedzenie odporcu, spočívajúce iba v dočasnom strpení práva navrhovateľky k rodinnému domu, nepredstavuje ujmu takej intenzity, akou je hroziaca ujma na strane navrhovateľky (strata bývania). K otázke stretu základného práva navrhovateľky na nedotknuteľnosť obydľia a povinnosti odporcu dočasne strpieť užívanie nehnuteľnosti sa javí účelným poukázať na právne závery Krajského súdu v Trnave, v uznesení zo 14. februára 2017 sp. zn. 9 Co 21/2017, ktorým odvolací súd v inej právnej veci potvrdil pôvodne nariadené neodkladné opatrenie, na základe ktorého súd dočasne obmedzil navrhovateľku v užívaní nehnuteľnosti až do vyporiadania BSM, aj keď navrhovateľke nesvedčil zápis vlastníckeho práva v katastri nehnuteľnosti. Navrhovateľka v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia navrhla súdu, aby v prípade stavu non liquet vykonal dokazovanie aj jej výsluchom podľa § 195 ods. 1 CSP v spojení s § 329 ods. 1 CSP, a to najmä k opísanej zmene skutkových okolností. Súd napriek výslovnému návrhu výsluch nevykonal. Navrhovateľku nevyzval ani na prípadné doplnenie, resp. osvedčenie iných skutočností. Okresný súd Nové Zámky pôvodný návrh (uznesenie č.k. 6 C 78/2020-96) navrhovateľky zamietol iba pre neunesenie dôkazného bremena. Druhému návrhu (uznesením č.k. 9 C 2/2021-111) v plnom rozsahu vyhovel. Je preto zrejmé, že odvolací súd založil svoje rozhodnutie len na jednostranných tvrdeniach odporcu. Nevzal do úvahy ani sociálne aspekty na strane navrhovateľky. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolateľka žiadala uznesenie odvolacieho súdu zrušiť v celom rozsahu.

4. Odporca sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, na to oprávnenou osobou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpenou v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP a contrario) pred samotným vecným prejednaním dovolania najskôr skúmal, či dovolanie je procesne prípustné.

6. Podľa ust. § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Podľa ust. § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Navrhovateľka vyvodzujúc prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP namietala zmatečnosť napadnutého uznesenia odvolacieho súdu, pretože súd nesprávne posúdil prekážku právoplatne rozhodnutej veci a konanie zastavil.

9. V prípade dovolania podaného z dôvodu zmatečnosti rozhodnutia podľa § 420 CSP dovolací súd v prvom rade skúma, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

10. O rozhodnutie, ktorým sa konanie končí ide v prípade, keď súd musel vec skončiť procesne (pre

existenciu prekážky vecného prejednávania odôvodňujúcej zastavenie konania alebo odmietnutie podania) bez toho, aby vec prejednal (uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 8 Cdo 26/2019, 8 Cdo 83/2017). V predmetnej veci šlo o prípad, kedy súd musel vec skončiť procesne pre existenciu prekážky *res iudicata*, ktorá zabránila vecnému prejednávaniu a odôvodnila zastavenie konania. Preto možno o rozhodnutí odvolacieho súdu napadnutom dovolaním žalobkyne povedať, že je rozhodnutím vo veci samej alebo rozhodnutím, ktorým sa konanie končí a prípustnosť dovolania v súdnej veci v zmysle ustanovenia § 420 CSP nie je vylúčená.

11. Dovolací súd skúmal existenciu dovolateľkou uplatneného dovolacieho dôvodu, ktorým je tzv. vada zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP. Z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP vyplýva, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

12. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f/ CSP sú zásah súdu do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

13. Pokiaľ by bolo zistené, že krajský súd pri posúdení otázky *res iudicata* pochybil a z tohto dôvodu nesprávne zastavil konanie, znamenalo by takéto rozhodnutie porušenie práva na spravodlivý proces a existenciu vady podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP. V predmetnej veci, ale dovolací súd nič podobné nezistil.

14. Ustanovenie § 230 CSP podľa ktorého, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova, vyjadruje tzv. prekážku *res iudicata* alebo inak povedané prekážku veci rozsúdenej. Existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať *ex officio*. Len čo súd zistí existenciu tejto prekážky, vedie to k zastaveniu konania vo forme uznesenia.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v minulosti zaoberal otázkou tzv. negatívnych procesných podmienok (prekážka *res iudicata* a prekážka *litispendencie*), pokiaľ súdy rozhodovali o návrhoch na nariadenie predbežného opatrenia. V stanovisku R 25/2011 Občianskoprávne kolégium najvyššieho súdu o.i. judikovalo nasledovne: „účelom predbežného opatrenia je zabezpečiť predbežnú (dočasnú) úpravu pomerov účastníkov konania alebo odstrániť riziko ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia. I keď rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nie je rozhodnutím vo veci samej, má pre osoby dotknuté týmto súdnym rozhodnutím závažné dôsledky. V záujme ich právnej istoty zákon predchádza tomu, aby - v tej istej veci (pre účely tohto stanoviska to znamená o tom istom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podanom rovnakým účastníkom konania za nezmenených skutkových okolností) - bolo predbežné opatrenie nariadené niekoľkokrát alebo aby o tom istom návrhu boli vydané rozdielne (protichodné) rozhodnutia. Tento účel zabezpečuje Občiansky súdny poriadok negatívnou podmienkou konania - požiadavkou, aby rozhodnutiu nebránila prekážka veci začatej v zmysle § 83 O. s. p. alebo právoplatne rozhodnutej v zmysle § 159 ods. 3 O. s. p. I keď sú tieto ustanovenia zaradené v

tretej časti Občianskeho súdneho poriadku („Konanie v prvom stupni“), je na dosiahnutie účelu zákona sledovaného inštitútom predbežného opatrenia potrebné aplikovať ich primerane aj v konaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia pred začatím konania.“

16. V citovanom stanovisku najvyšší súd potvrdil, že súd je povinný skúmať negatívne procesné podmienky (za aktuálnej právnej úpravy ustanovené v § 159 CSP a v § 230 CSP), aj keď rozhoduje o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia (na porovnanie uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 73/2015). Dôvodom sú závažné dôsledky, ktoré má na osoby dotknuté takýmto rozhodnutím nariadenie predbežného opatrenia a ich právna istota a účelom je ochrana dotknutých osôb pred viacnásobným nariadením predbežného opatrenia, resp. pred vydaním rozdielnych rozhodnutí o predbežnom opatrení. Po rekodifikácii civilného procesného práva sú nasledovníkmi inštitútu predbežného opatrenia neodkladné opatrenie a zabezpečovacie opatrenie podľa ustanovení § 324 a nasl. CSP.

17. Neodkladné opatrenia predstavujú významný zabezpečovací inštitút civilného procesného práva. V porovnaní s predchádzajúcim procesným kódexom, ktorý zakotvoval inštitút predbežného opatrenia, je možné konštatovať, že neodkladné opatrenie podľa Civilného sporového poriadku: 1. nemusí mať iba dočasný a provizórny charakter, ale neodkladným opatrením môže byť poskytnutá trvalá a definitívna súdna ochrana, 2. nemusí byť obligatórne previazané s konaním vo veci samej, tzn. súd nemusí uložiť navrhovateľovi povinnosť podať žalobu vo veci samej, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov, 3. je možné nariadiť aj po právoplatnom skončení konania vo veci samej, 4. priamo z procesného kódexu vyplýva, že je možné nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej, ak to povaha veci pripúšťa. Pred účinnosťou Civilného sporového poriadku platilo opačné pravidlo, z ktorého niektoré výnimky formulovala judikatúra a predpisy priemyselného vlastníctva (Sudzina, M.: Neodkladné opatrenia podľa Civilného sporového poriadku. ACTA IURIDICA RESOVIENSIA Nr 2(33)/2021, str. 188).

17.1. Ako vyplýva z predchádzajúceho bodu dôvod, prečo sa na rozhodovanie o predbežnom opatrení vzťahovala podmienka *res iudicata*, po zmene právnej úpravy a uzákonení inštitútu neodkladného opatrenia, nebol žiadnym spôsobom osobitne zasiahnutý ani spochybnený. Naopak vzhľadom k tomu, že bola prerušená obligatórna väzba medzi neodkladným opatrením a konaním vo veci samej (tým, že neodkladné opatrenie môže nahradiť i rozhodnutie vo veci samej), sú možné závažné dôsledky na osoby dotknuté neodkladným opatrením ešte výraznejšie a potreba ochrany ich právnej istoty pred viacnásobnými prípadne protichodnými neodkladnými opatreniami je ešte silnejšia a prirodzenejšia. Preto predchádzajúcu judikatúru najvyššieho súdu vyjadrenú v stanovisku R 26/2011 možno použiť aj pokiaľ ide o rozhodovanie o neodkladných opatreniach, dovolací súd sa k nej v plnom rozsahu prikláňa, aj pokiaľ ide o použitie v prejednávanej veci.

18. Prekážka *res iudicata* hovorí, že ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova, pričom je daná na ktoromkoľvek súde v Slovenskej republike. V predmetnej veci odvolací súd uviedol, že v predchádzajúcom konaní bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia súdom prvej inštancie uznesením sp. zn. 6 C 78/2020 zo dňa 10.12.2020. Navrhovateľka v prvom podanom návrhu na vydanie neodkladného opatrenia napísala dôvody pre jeho vydanie úplne totožné s dôvodmi druhého návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, ktorý doplnila v bode III., IV. zdôvodnením prípustnosti druhého návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zmenou skutkových okolností spočívajúcich v písomnej výzve odporcu na vypratanie domu, stratou zamestnania, privolaním policajnej hliadky do domu. Súd prvej inštancie sa nezaoberal, či uvedené dôvody sú novými skutkovými okolnosťami a svoje rozhodnutie založil na preukázaní dôvodnej obavy ohrozenia alebo porušenia práva navrhovateľky na bývanie. Súd prvej inštancie ani v prvom rozhodnutí neskúmal právny vzťah strán sporu a zamietajúce rozhodnutie založil na osvedčení právneho záujmu na vydaní neodkladného opatrenia záujmom navrhovateľky v dome bývať, ale nepreukázal, že odporca ohrozuje alebo obmedzuje jej právo na bývanie tým, že sa jej vyhráza, vyvíja na ňu intenzívny psychický nátlak. V oboch návrhoch navrhovateľka tvrdila, že odporca od rozvodu manželstva vyvíjal na ňu nátlak na opustenie nehnuteľnosti. Súd prvej inštancie neposúdil, či písomná výzva odporcu navrhovateľke je novou skutočnosťou majúcou za následok rozhodnutie o neodkladnom opatrení. Rovnako nevyhodnotil,

či zmena spočívajúca v strate zamestnania navrhovateľky má nejaký vplyv na právne postavenie strán sporu. Rovnako nevyhodnotil záznam z privolanej policajnej hliadky. Pokiaľ by venoval pozornosť právnemu vzťahu strán sporu a tento by správne právne vyhodnotil, musel by dospieť k záveru, že uvedené skutočnosti nie sú novými skutočnosťami, pre ktoré by musel rozhodovať o novom návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Podľa názoru odvolacieho súdu, ani jedna z týchto skutočností nezakladá nové skutkové zistenia. Odporca od rozvodu manželstva vyzýval navrhovateľku na vypratanie nehnuteľnosti, čo medzi stranami nebolo sporné. Preto písomná výzva na vypratanie nehnuteľnosti nemôže byť novou právnou skutočnosťou. Odporca len vzhľadom na správanie navrhovateľky odmietajúcej opustiť dom zmenil ústnu formu na písomnú. Skončenie pracovného pomeru navrhovateľky nemá žiaden vplyv na právny vzťah strán sporu, rovnako záznam z polície. Preto predchádzajúce rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vydanie neodkladného opatrenia zakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci, pre ktorú odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a konanie zastavil. So zisteniami odvolacieho súdu sa dovolací súd stotožnil a na tieto poukazuje. S odkazom na predchádzajúcu argumentáciu po preskúmaní spisu v medziach zistených z obsahu dovolania (§ 439, § 440, § 441 CSP), dovolací súd skonštatoval, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom neznemožnil dovolateľke, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že by mohlo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces a dovolanie v tomto smere nie je dôvodné.

19. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dovolací súd dospel k záveru, že v danom prípade podané dovolanie je procesne neprípustné, lebo dovolateľka v ňom nedôvodne tvrdí, že došlo k procesnej vade v zmysle § 420 písm. f/ CSP. Dovolací súd preto dovolanie odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. f/ CSP.

20. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.